

Kitab Yoel jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Hiji

Nguji Kaleresan Ayeuna

Jeff Pippenger

2025-12-02

“Aya dina Kitab Suci sawatara perkara anu hese kahartina sarta anu, nurutkeun basa Petrus, ku nu teu diajar jeung nu henteu ajeg dipulas nepi ka jadi karuksakan pikeun dirina sorangan. Dina ieu kahirupan, urang bisa jadi moal sanggup ngajelaskeun harti unggal petikan Kitab Suci; tapi teu aya pokok-pokok bebeneran praktis anu penting anu bakal katutupan ku rusiah. Lamun waktuna geus sumping, dina pangapiungan Allah, supaya dunya diuji ku bebeneran pikeun mangsa éta, pikiran bakal digerakkeun ku Roh-Na pikeun nalungtik Kitab-kitab Suci, komo bari puasa jeung ku doa, nepi ka sambungan demi sambungan dipaluruh sarta dihijikeun dina hiji ranté anu sampurna. Unggal kanyataan anu langsung patali jeung kasalametan jiwa-jiwa bakal dijadikeun écés pisan nepi ka teu aya anu perlu sasab atawa leumpang dina poék.”

“Sabab urang geus nuturkeun runtuyan ramalan, bebeneran anu diungkabkeun pikeun jaman urang geus katingali kalayan écés tur geus diterangkeun. Urang tanggung jawab kana kaistiméwaan anu urang pikaresep sarta kana cahaya anu nyorot kana lalampahan urang. Jalma-jalma anu hirup dina generasi-generasi baheula tanggung jawab kana cahaya anu diidinan nyorot ka maranéhna. Pikiran maranéhna dipaké pikeun mertimbangkeun rupa-rupa perkara Kitab Suci anu nguji maranéhna. Tapi maranéhna henteu ngartos kana bebeneran-bebeneran anu urang ngartos. Maranéhna henteu nanggung jawab kana cahaya anu maranéhna henteu boga. Maranéhna miboga Alkitab, sakumaha urang ogé miboga éta; tapi waktuna pikeun muka écésna bebeneran anu husus patalina jeung adegan-adegan panutup sajarah bumi ieu téh aya dina mangsa generasi-generasi panungtungan anu bakal hirup di bumi.”

“Kaleresan-kaleresan husus geus disaluyukeun kana kaayaan unggal generasi sakumaha maranéhna aya. Kaleresan ayeuna, anu jadi ujian pikeun umat dina generasi ieu, lain ujian pikeun umat dina generasi-generasi baheula pisan. Lamun cahaya anu ayeuna ngacaangan urang ngeunaan Sabat parentah kaopat geus dipaparinkeun ka generasi-generasi baheula, Allah tangtu bakal nuntut tanggung jawab maranéhna kana éta cahaya.” Testimonies, jilid 2, 692, 693.

Anyar jeung Heubeul

“Dina unggal jaman aya kamekaran anyar tina bebeneran, hiji amanat ti Allah ka umat dina turunan éta. Bebeneran-bebeneran heubeul téh kabéh penting; bebeneran anyar henteu leupas tina nu heubeul, tapi mangrupa ngamekarkeunana. Ngan lamun bebeneran-bebeneran heubeul kaharti, urang bisa ngartos nu anyar. Nalika Kristus miharep muka ka murid-murid-Na bebeneran ngeunaan kabangkitan-Na, Anjeunna ngamimitian ‘ti Musa jeung sakabéh

nabi-nabi' sarta 'nerangkeun ka maranéhna dina sakabéh Kitab Suci perkara-perkara ngeunaan Anjeunna sorangan.' Lukas 24:27. Tapi cahaya anu caang dina kabukaan anyar tina bebeneran itulah anu ngamulyakeun nu heubeul. Sing saha anu nampik atawa ngalalaworakeun nu anyar, saenyana henteu nyangking nu heubeul. Pikeun anjeunna, éta leungiteun kakuatan hirupna sarta ngan jadi wangun anu teu nyawaan."

"Aya jalma-jalma anu ngaku percaya sarta ngajarkeun bebeneran-bebeneran Perjangjian Heubeul, bari maranéhna nampik Perjangjian Anyar. Tapi ku nampik narima ajaran Kristus, maranéhna nembongkeun yén maranéhna teu percaya kana anu geus diucapkeun ku para patriark jeung nabi. 'Lamun maranéh percaya ka Musa,' saur Kristus, 'maranéh tangtu percaya ka Kami; sabab anjeunna nulis ngeunaan Kami.' Yohanes 5:46. Ku sabab kitu, teu aya kakuatan anu sajati dina pangajaran maranéhna sanajan ngeunaan Perjangjian Heubeul."

Loba jalma anu ngaku percaya jeung ngajarkeun Injil aya dina kasalahan anu sarupa. Maranéhna nyingkirkeun Kitab Suci Perjangjian Heubeul, anu ku Kristus dipedar kieu, 'Ieu lah anu mere kasaksian ngeunaan Kami.' Yohanes 5:39. Dina nampik Perjangjian Heubeul, saenyana maranéhna ogé nampik Perjangjian Anyar; sabab duanana mangrupa bagian-bagian tina hiji kasatuan anu teu bisa dipisahkeun. Teu aya saurang ogé anu bisa nandeskeun hukum Allah kalayan leres tanpa Injil, atawa Injil tanpa hukum. Hukum téh Injil anu ngajanggélék, jeung Injil téh hukum anu dibuka hartina. Hukum téh akar, Injil téh kembang anu seungit jeung buah anu dipanén ku éta.

"Perjanjian Lama maparin caang kana Perjanjian Anyar, jeung Perjanjian Anyar kana Perjanjian Lama. Duanana mangrupa hiji wahyu ngeunaan kamulyaan Allah dina Kristus. Duanana nampilkeun bebeneran-bebeneran anu bakal terus ngébréhkeun jerona harti anu anyar ka nu ngudag kalayan satia." Christ's Object Lessons, 128.

Kabeneran kiwari, nurutkeun hartina, nyaéta "kabeneran anu parantos diwahyukeun" pikeun hiji mangsa anu tangtu, anu "katingali écés sarta dijelaskeun." Generasi anu hirup dina waktu nalika "kabeneran kiwari" diwahyukeun, dipasrahkeun "tangtung jawabna" pikeun narima éta kabeneran, atawa maot. Gabungan kabeneran-kabeneran anu ngawangun "kabeneran pangujian kiwari" pikeun "generasi ieu," dilambangkeun dina "ngabukana" kabeneran-kabeneran "husus" "patali jeung adegan-adegan panutup sajarah bumi ieu." Kabeneran, ku kituna ogé "kabeneran kiwari," dipatipikeun ku Perjanjian Anyar dina patalina jeung Perjanjian Lawas. Kabeneran diteguhkeun ku dua saksi, sarta kabeneran miboga awal jeung ahir, lahiriah jeung rohaniah, baheula jeung modéren, alfa jeung oméga, nu kahiji jeung nu panungtung.

Landesan gerakan Millerit tina pekabaran malaikat kahiji téh nyaéta "anu heubeul" dina patalina jeung pekabaran "kabeneran kiwari" ti malaikat katilu. Jalma-jalma anu "nolak Anu Heubeul," "sacara sabenerna nolak Anu Anyar," sabab duanana mangrupa bagian-bagian tina hiji kasatuan anu teu bisa dipisahkeun."

"Kuring ningali perluna para utusan, utamana, ngawas sarta mariksa sagala rupa fanatisme di mana baé maranéhna ningali éta mimiti mucunghul. Sétan keur neken ti sagala sisi, jeung iwal lamun urang waspada ka anjeunna, sarta panon urang kabuka kana akal dayana jeung jebakanana, sarta urang maké sakabéh pakarang Allah, panah-panah seuneu ti nu jahat bakal

narekahan urang. Aya loba bebeneran anu mulya kénéh aya dina Firman Allah, tapi ‘bebeneran kiwari’ anu diperlukeun ku para domba ayeuna. Kuring geus ningali bahayana para utusan nyimpang tina pokok-pokok penting tina bebeneran kiwari, pikeun lila cicing dina jejer-jejer anu henteu ditujukeun pikeun ngahijikeun para domba sarta nyucikeun jiwa. Di dieu Sétan bakal nyokot unggal kasempetan anu mungkin pikeun ngarugikeun ieu perkara.”

“Tapi poko-poko perkara saperti tempat suci, dina patalina jeung 2300 poé, parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, kacida merenahna pikeun nerangkeun gerakan Advent baheula sarta némbongkeun naon kaayaan urang ayeuna, netepkeun iman jalma-jalma anu ragu, jeung méré kapastian kana mangsa hareup anu mulya. Ieu, ku sim kuring geus remen katingali, nya éta poko-poko utama anu kudu dijadikeun pangutamana ku para utusan.” Early Writings, 63.

“Tempat suci, dina patalina jeung 2300 poé, parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus” mangrupikeun konci pikeun nerangkeun “gerakan Advent nu kapungkur” ti golongan Millerite, sarta ku kituna, pikeun nerangkeun “kalawan sampurna” “kumaha kaayaan posisi urang ayeuna.” Maranéhna anu “ragu-ragu” kana “gerakan Advent nu kapungkur,” keur “ragu-ragu” kana naon anu méré “kayakinan kana mangsa hareup anu mulya.” Anu méré kayakinan kana mangsa hareup téh nyaéta mangsa kapungkur.

Kitab Yoél téh mangrupa hiji amanat ngeunaan kayaktian pangujian anu keur lumangsung dina mangsa kiwari. Hal ieu diteguhkeun ku sababaraha saksi. Yoél diidentifikasikeun minangka “kayaktian kiwari” ku Roh Nubuat, anu nurutkeun Yohanes dina kitab Wahyu mangrupa kasaksian Yesus.

Wahyu Yesus Kristus, anu dipasihkeun ku Allah ka Anjeunna, pikeun nembongkeun ka para abdi-Na perkara-perkara anu geura kudu kajadian; sarta Anjeunna ngutus malaikat-Na jeung nyatakeunana ku anjeunna ka abdi-Na, Yohanes: anu parantos mere kasaksian ngeunaan firman Allah, jeung ngeunaan kasaksian Yesus Kristus, sarta ngeunaan sagala hal anu ku anjeunna ditingali. Wahyu 1:1, 2.

“Kasaksian” Yohanes (anu ku anjeunna “dicatetkeun”), digambarkeun dina tilu bagian. Anjeunna nyatet “firman Allah,” “kasaksian Yesus,” jeung “hal-hal anu ku anjeunna katingali.” Dina dua ayat kahiji tina Wahyu, Yohanes ngagambarkeun hiji jalma anu geus dipaparin kurnia “roh nubuat.” Kurnia éta ngawengku panyingkapan husus ngeunaan Firman Allah, sarta ogé ngawengku panyingkapan-panyingkapan husus anu ditepikeun ka nabi ngaliwatan kecap-kecap Kristus; (boh ku Kristus langsung boh ngaliwatan wakil-wakil malaikat-Na) sarta kurnia éta ogé ngawengku bebeneran anu ditepikeun ngaliwatan médium impian jeung tetenjoan. Roh nubuat téh nyaéta kasaksian Kristus anu ditepikeun ka nabi, sarta éta miboga kawenangan anu sarua saolah-olah malaikat atawa Kristus nyarioskeun kecap-kecap éta.

Tuluy kuring sujud dina sukuna rék nyembah ka anjeunna. Tapi anjeunna ngandika ka kuring, “Ulah kitu; kuring téh sasama palayan jeung anjeun, jeung jeung dulur-dulur anjeun anu nyekel kasaksian Yesus; nyembah ka Allah; sabab kasaksian Yesus téh roh nubuat.” Wahyu 19:10.

Jibril nétélakeun yén manéhna téh sasama abdi jeung Yohanes, sarta manéhna henteu pantes disembah. Jibril ogé nétélakeun yén “dulur-dulur” anu diwakilan ku Yohanes “nyepeng kasaksian ngeunaan Yesus,” anu mangrupa “roh nubuat.” “Dulur-dulur” anu diwakilan ku Yohanes téh saratus opat puluh opat rébu, sarta éta sakabéh dulur-dulur miboga “roh nubuat.”

“Jeung maranéhna gugah isuk-isuk kénéh, tuluy indit ka gurun Tékoa; sarta nalika maranéhna keur angkat, Yosapat nangtung tuluy ngandika, Dangukeun kaula, heuh Yuda, jeung maranéh pangeusi Yerusalem; percaya ka PANGERAN Allah maranéh, sangkan maranéh tetep pageuh; percaya ka nabi-nabi-Na, sangkan maranéh hasil hade. 2 Tawarikh 20:20.

“Palercaya ka PANGERAN Allah maraneh, tangtu maraneh bakal diteguhkeun; palercaya ka nabi-nabi-Na, tangtu maraneh bakal hasil.”

“Yesaya 8:20. ‘Kana hukum jeung kana kasaksian; lamun maranéhna henteu nyarita nurutkeun ieu pangandika, éta lantaran teu aya caang dina dirina.’ Di dieu dua ayat ditempatkeun di hareupeun umat Allah: dua kaayaan pikeun kasuksésan. Hukum anu diucapkeun ku Yéhuwa sorangan, jeung roh nubuat, nya éta dua sumber hikmah pikeun nungtun umat-Na dina unggal pangalaman. Ulangan 4:6. ‘Ieu téh hikmah maranéh jeung pangarti maranéh dina paningal bangsa-bangsa, anu bakal nyebut, Saéstuna bangsa anu agung ieu téh umat anu wijaksana jeung boga pangarti.’”

“Hukum Allah jeung Roh Nubuat silih gandeng pikeun nungtun jeung mere piwuruk ka jamaah, sarta iraha baé jamaah geus ngakuan hal ieu ku taat kana hukum-Na, roh nubuat geus dikirim pikeun nungtun manéhna dina jalan kayaktian.

“Wahyu 12:17. ‘Jeung naga jadi bendu ka éta awéwé, tuluy indit rek perang ngalawan ka sésa turunanana, anu ngajaga parentah-parentah Allah, sarta miboga kasaksian Yesus Kristus.’ Ieu nubuat nétélakeun kalawan écés yén gereja sésa bakal ngaku Allah dina hukum-Na sarta bakal miboga karunia nubuat. Katumut kana hukum Allah, jeung sumanget nubuat, salawasna geus ngabédakeun umat Allah anu sajati, sarta pangujian biasana dipasihkeun dina pancaran-pancaran jaman ayeuna.”

“Dina jaman Yermia, bangsa éta teu boga mamang kana amanat Musa, Elia, atawa Elisa, tapi maranéhna mamatahan jeung nyingkirkeun amanat anu dikintunkeun ku Allah ka Yermia nepi ka daya jeung kakawasaanana leungit, sarta euweuh deui ubarna iwal ti Allah mawa maranéhna ka pangbuangan.”

“Kitu deui dina jaman Kristus, bangsa éta geus diajar yén amanat Yermia téh bener, sarta maranéhna ngayakinkeun dirina sorangan pikeun percaya yén upama maranéhna hirup dina jaman karuhunna, tangtu maranéhna bakal narima amanatna; padahal dina waktu anu sarua maranéhna keur nolak amanat Kristus, ngeunaan Anjeunna sakumna nabi geus nulis.”

“Sawaktu amanat malaikat katilu mucunghul di dunya, anu dimaksudkeun pikeun ngungkabkeun hukum Allah ka gereja dina kasampurnaan jeung kakawasaanana, karunia nubuat ogé geuwat dipulihkeun deui. Karunia ieu geus maénkeun peran anu kacida pentingna dina mekarkeun jeung neraskeun amanat ieu.

“Sabab béda-béda pamadegan geus timbul patali jeung tafsiran Kitab Suci jeung cara-cara pagawean, anu bisa ngaguncang iman jalma-jalma anu percaya kana éta pekabaran sarta ngabalukarkeun papisah dina pagawean, roh nubuat salawasna ngancarkeun cahaya kana kaayaan éta. Roh nubuat salawasna mawa kasatunggalan dina pamikiran jeung kasaluyuan dina lampah ka umat anu percaya. Dina unggal krisis anu timbul dina pamekaran éta pekabaran jeung tumuwuhna éta pagawean, jalma-jalma anu nangtung pageuh dina hukum Allah jeung dina cahaya Roh Nubuat geus meunang kameunangan, sarta éta pagawean geus mekar dina panangan maranéhna.” Loma Linda Messages, 33, 34.

Kitab Yoél téh sacara langsung diidentifikasi minangka “bebeneran kiwari” dina Roh Nubuat, anu nurutkeun Yohanes dina kitab Wahyu mangrupa kasaksian Isa. Éta ogé sacara langsung dipastikeun dina Firman Allah. Boh Alkitab boh Roh Nubuat sacara langsung nerapkeun kitab Yoél kana poé-poé panungtungan.

“Masing-masing nabi baheula nyarita henteu sakitu pikeun jamanna sorangan, sabalikna leuwih pikeun jaman urang, nepi ka nubuat maranéhna tetep manglaku pikeun urang. ‘Ari sagala perkara ieu kajadian ka maranéhna pikeun jadi conto-conto; sarta geus dituliskeun pikeun panggeuing urang, anu ka urang geus nepi tungtung-tungtung jaman dunya.’ 1 Korinta 10:11. ‘Henteu pikeun dirina sorangan, tapi pikeun urang maranéhna ngalayanan perkara-perkara éta, anu ayeuna geus dibéjakeun ka aranjeun ku jalma-jalma anu ngawawarkeun Injil ka aranjeun ku Roh Suci anu diturunkeun ti sawarga; perkara-perkara anu dipikahayang ku para malaikat pikeun disawang.’ 1 Petrus 1:12. ...”

“Kitab Suci geus ngumpulkeun jeung ngahijikeun sakabéh harta karunna pikeun generasi panungtung ieu. Sakabéh kajadian anu agung jeung sagala lumangsungna perkara anu khidmat dina sajarah Perjangjian Heubeul geus lumangsung, jeung keur lumangsung deui, di jero garéja dina poé-poé panungtung ieu.” Selected Messages, buku 3, 338, 339.

Ramalan Yoél téh “manglaku” “ka” jalma-jalma “anu geus kahontal ku ahir dunya.” “Manglaku” ngan saukur negeskeun yén “bebeneran kiwari” salawasna jadi ujian, sarta jalma-jalma anu gagal dina éta ujian digambarkeun ku tokoh-tokoh Alkitab saperti Yudas.

“Pangajaran demi pangajaran tumiba tanpa dipaliré ku ceuli Yudas. Sabaraha loba jalma ayeuna nuturkeun léngkahna. Dina cahaya hukum Allah, jalma-jalma anu mementingkeun diri sorangan ningali watak maranéhna anu jahat, tapi gagal ngalakukeun pembaruan anu diperlukeun, sarta terus nerus maju ti hiji kaayaan dosa kana kaayaan dosa anu séjén.

“Palajaran-palaran Kristus cocog pikeun waktu jeung generasi urang sorangan. Anjeunna ngandika, ‘Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word.’ Kasaksian anu sarua dipasihkeun ka urang dina poé-poé panungtungan ieu sakumaha anu dipasihkeun ka Yudas. Palajaran-palaran anu sarua, anu ku anjeunna gagal dilaksanakeun dina hirupna, datang ka jalma-jalma anu ngadangu, tapi maranéhna ogé ngalaman kagagalan anu sarua, sabab maranéhna henteu miceun dosana.” Review and Herald, March 17, 1891.

Yahya sapanjang kitab Wahyu ngalambangkeun umat Allah dina poé-poé pamungkas, sarta ku sabab dibuang ka Patmos, Yahya ngawakilan jalma-jalma anu dikaniaya dina mangsa krisis hukum Minggu. Anjeunna nerangkeun alesan naha anjeunna dipanjara.

Kami, Yahya, anu ogé jadi dulur maranéh, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku sabab firman Allah jeung ku sabab kasaksian Yesus Kristus. Wahyu 1:9.

Yohanes dikaniaya ku sabab Alkitab jeung Roh Nubuat. Naha saratus opat puluh opat rébu dikaniaya ku sabab Roh Nubuat? Kabeneran anu kahiji anu ditandeskeun ku nabi Yoél nya éta murtadna gereja Masehi Advent Poé Katujuh. Nalika rasul Petrus netelakeun yén Pentecosta téh mangrupa panggenepan kitab Yoél, Petrus ngalakukeun éta minangka jawaban kana urang Yahudi anu nyerang manifestasi “rupa-rupa basa.” Urang Yahudi, anu harita ngalambangkeun Masehi Advent Poé Katujuh dina poé-poé panungtungan, ngabantah yén Petrus jeung jalma-jalma anu ngawartakeun éta warta téh “mabok.” Masehi Advent Poé Katujuh bakal ngalawan kana amanat hujan panungtungan sakumaha urang Yahudi dina jaman Petrus. Maranéhna ngalakukeun kitu ku sabab jalma-jalma anu ngawartakeun amanat pangujian “kabeneran kiwari” tina hujan panungtungan miboga kabeneran dasar anu “heubeul,” sabab kabeneran anyar salawasna dumasar kana kabeneran heubeul. Yermia nyauran umat Allah dina mangsa hujan panungtungan supaya leumpang dina jalan-jalan heubeul sarta nguping kana sora tarompet pangjaga, tapi maranéhna nolak. Amanat kabeneran dasar anu “heubeul” sacara simbolis dilambangkeun ku “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu netelakeun hubungan perjangjian dina istilah Sabat pikeun tanah.

“Kuring nempo yén gereja nominal jeung urang Adventis nominal, saperti Yudas, bakal ngahianat urang ka kaum Katolik pikeun meunangkeun pangaruh maranéhna supaya ngalawan ka bebeneran. Para suci harita bakal jadi hiji golongan anu samar, saeutik dipikawanoh ku kaum Katolik; tapi gereja-gereja jeung urang Adventis nominal anu nyaho kana iman jeung kabiasaan urang (sabab maranéhna mikangéwa ka urang ku lantaran poé Sabat, lantaran maranéhna teu bisa mungkir éta) bakal ngahianat para suci sarta ngalaporkeun aranjeunna ka kaum Katolik minangka jalma-jalma anu teu ngindung kana pranata-pranata rahayat; nyaéta, yén maranéhna ngajaga poé Sabat jeung teu ngindung kana poé Minggu.

“Geus umat Katolik nyuruhan urang Protestan supaya maju, sarta ngaluarkeun hiji katetepan yén sakur jalma anu teu kersa miara poé kahiji dina saminggu, gaganti poé katujuh, kudu dipaéhan. Jeung umat Katolik, anu lobana gedé, bakal ngarojong urang Protestan. Umat Katolik bakal masrahkeun kakawasaan maranéhna ka gambar sato galak. Jeung urang Protestan bakal ngalakukeun sakumaha indungna geus ngalakukeun saméméh maranéhna pikeun ngancurkeun umat suci. Tapi saméméh katetepan maranéhna mawa atawa ngahasilkeun buah, umat suci bakal dileupaskeun ku Sora Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.

Dua kali Sister White ngaidentifikasi “gereja nominal” jeung “umat Advent nominal,” bari ngaguratkeun bédana antara dua “golongan nominal” éta jeung “umat Katolik.” “Gereja nominal” jeung “umat Advent nominal,” “ngabenci” ka jalma-jalma anu dilambangkeun ku Petrus jeung Yohanes “ku sabab poé Sabat, lantaran maranéhna teu bisa ngabantah éta.” Gereja nominal jeung umat Katolik teu bisa “ngabantah” bebeneran Sabat poé katujuh, jeung “umat Advent nominal” teu

bisa “ngabantah” “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu mangrupa parentah Sabat ngeunaan tanah. Gereja nominal jeung umat Katolik teu bisa “ngabantah” kanyataan yén Sabat poé katujuh téh mangrupa bebeneran Alkitabiah anu “dasar,” jeung “umat Advent nominal” teu bisa “ngabantah” kanyataan yén “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep téh mangrupa bebeneran Millerite anu “dasar.”

Katangkepna Yohanes di Patmos ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu anu ngajunjung duanana Alkitab jeung Ruh Nubuat, sarta anu hususna dianiaya ti luar ku sabab Sabat poé katujuh jeung dianiaya ti jero ku sabab Sabat taun katujuh pikeun tanah. Ku alatan ieu, kasaksian Yohanes ngeunaan naha anjeunna keur dianiaya dina ayat salapan dituturkeun ku Sabat dina ayat sapuluh jeung amanat ti mangsa kaliwat (“di tukang”) tina “sora anu tarik” kawas “tarompet.”

Kami, Yohanes, anu ogé jadi dulur maranéh, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku lantaran firman Allah, jeung ku lantaran kasaksian Yesus Kristus. Kami aya dina Roh dina poe Gusti, sarta ngadéngé di tukangeun kami hiji sora anu tarik, lir sora tarompet. Wahyu 1:9, 10.

Yahya ngawakilan jalma-jalma anu dina 9/11 ngadéngé sora tarompet malaikat dina Wahyu dalapan welas anu nyaur umat Allah sangkan mulang ka “jalan-jalan baheula” dina kitab Yermia. Sora anu agung éta ogé mangrupa pangéling tina tarompet katujuh, anu ogé nya éta cilaka katilu.

Sadérék White nyatet yén “Alkitab geus ngumpulkeun sarta ngahijikeun harta-hartana pikeun generasi panungtung ieu.” Kitab Yoél mangrupa salasahiji “harta” Alkitabiah anu jadi bebeneran kiwari dina “poé-poé panungtung.” Dina waktu Pentakosta, Pétrus netelakeun yén éta téh kitab Yoél anu harita keur digenepan. Pétrus, sakumaha ogé Yoél, “nyarita lain sabaraha pikeun” mangsa Pentakosta tibatan pikeun “mangsa” urang. Mangsa Pentakosta téh hujan awal pikeun Jaman Kristen. Pentakosta nandaan mimiti Jaman Kristen, sarta ku kituna ngagambarkeun ahir Jaman Kristen. Ahir Jaman Kristen nyaéta waktu hujan panungtung sakumaha dilambangkeun ku Pentakosta. Ku sabab éta, Pétrus mangrupakeun lambang umat Allah dina ahir Jaman Kristen anu ngaidéntifikasi kagenepan pencurahan Roh Suci ku ngagunakeun kitab Yoél pikeun ngalakukeun éta.

Tapi Petrus, nangtung babarengan jeung anu sabelas, ngangkat sorana sarta ngadawuh ka maranéhna, “Eh urang Yudéa, jeung sakabéh aranjeun anu cicing di Yerusalem, ieu kudu dipikanyaho ku aranjeun, sarta dangukeun kecap-kecap kuring: Sabab ieu jalma-jalma téh lain keur mabok, sakumaha sangkaan aranjeun, da kakara jam katilu beurang. Tapi ieu téh nya éta anu geus diucapkeun ku nabi Yoél; ‘Jeung bakal kajadian dina poé-poé panungtungan, saur Allah, Kami bakal ngucurkeun tina Roh Kami ka sakabéh manusa: sarta anak-anak lalaki aranjeun jeung anak-anak awéwé aranjeun bakal ngaramal, jeung para nonoman aranjeun bakal nenjo titingalian-titingalian, jeung para sepuh aranjeun bakal ngimpi-ngimpi: Jeung ka para abdi Kami lalaki jeung ka para abdi awéwé Kami ogé dina poé-poé éta Kami bakal ngucurkeun tina Roh Kami; sarta maranéhna bakal ngaramal: Jeung Kami bakal némbongkeun kaajaiban-kaajaiban di langit luhur, jeung tanda-tanda di bumi handap; getih, jeung seuneu, jeung haseup nu ngabuludug: Panonpoé bakal dirobah jadi poék, jeung bulan jadi getih, saméméh datangna poé Gusti anu agung jeung mulya: Jeung bakal kajadian, yén sing saha baé

anu nyebut kana Asma Gusti bakal disalametkeun.’ Rasul 2:14–21.

Pikeun jadi murid nubuat anu suksés diperlukeun hiji pamahaman anu mantep yén ahir dunya digambarkeun “garis demi garis” dina narasi sajarah Kitab Suci. Patali jeung ieu bebeneran nyaéta yén para nabi sorangan ngawakilan umat Allah dina poé-poé panungtungan. Yoél nempatkeun kitabna dina poé-poé panungtungan lantaran éta ngumumkeun deukeutna “poé Gusti.”

Tarompétkeun sangkakala di Sion, sarta gemborkeun alarem di gunung Kami anu suci; sing sakumna pangeusi nagri ngageter; sabab poé PANGERAN datang, sabab éta geus caket. Joel 2:1.

Hiji “tarompét” minangka simbol, sajaba ti harti-harti séjén, ngagambarkeun hiji talatah pangéling-ngéling. Salaku simbol, tarompét bisa ngagambarkeun hiji mangsa waktu atawa hiji titik dina waktu, atawa duanana—gumantung kana kontéksna. Tarompét ogé ngagambarkeun pangadilan. Pésta Tarompét, sapuluh poé saméméh Poé Pangbalesan Dosa, mangrupa hiji pangéling-ngéling ngeunaan pangadilan anu keur ngadeukeutan.

“poé PANGERAN” ngawakilan boh hiji titik waktu boh hiji kurun waktu, gumantung kana kontéks petikan anu ngagunakeun istilah “poé PANGERAN.” “Poé PANGERAN” bisa jadi lambang panghukuman éksékutip anu diwakilan ku tujuh bala panungtungan, atawa bisa jadi panghukuman éksékutip dina ahir milénium sarébu taun. Dina dua kaayaan éta, tarompét téh nandakeun panghukuman éksékutip Allah. Ku kituna, “poé PANGERAN” bisa ngawakilan titik nalika hukuman Allah dijalankeun atawa kurun waktu nalika rupa-rupa hukuman Allah dijalankeun.

Hiji “tarompét,” saperti jeung “poé PANGERAN,” tiasa ngalambangkeun hiji titik waktu jeung hiji kurun waktu, sakumaha kasaksian dina titik-titik sajarah jeung kurun-kurun sajarah anu dilambangkeun ku tujuh tarompét dina Wahyu dalapan jeung salapan. “Poé PANGERAN” anu digambarkeun ku Yoél ngaliwatan “tarompét” anu kudu ditiup—nyaéta boh hiji titik dina waktu boh ogé hiji kurun waktu anu dimimitian nalika pangadilan ka nu maraot réngsé sarta pangadilan ka nu hirup dimimitian. Dina 9/11, hiji tarompét ditiup anu nandaan datangna pangadilan ka nu hirup minangka hiji titik dina waktu, sarta ogé nandaan 9/11 minangka awal kurun waktu pangadilan ka nu hirup.

Ku sabab kitu, ayeuna oge, timbalan PANGERAN, balikan maraneh ka Kami kalawan sakabéh hate maraneh, kalawan puasa, kalawan ceurik, jeung kalawan kasedihan. Cacag hate maraneh, lain papakean maraneh, tuluy balikan ka PANGERAN Allah maraneh; sabab Mantenna welas asih tur karunya, teu gancang bendu, loba kasaeana-Na, sarta nyesel ku kajahatan anu rek ditibankeun-Na. Saha nu nyaho, meureun Mantenna bakal malik jeung nyesel, tuluy ngantunkeun berkah di tukangeunana, nya eta kurban gandum jeung kurban inuman pikeun PANGERAN Allah maraneh? Tiuplah tarompét di Sion, sucikeun hiji puasa, panggил hiji pasamoan raya. Yoel 2:12–15.

Ieu téh kadua kalina Yoél maréntahkeun supaya tarompét ditiup. “Tarompét-tarompét” dina Yoél duanana mangrupikeun pangéling-ngéling ngeunaan hukuman éksékutip anu keur ngadeukeutan dina tujuh bala anu pamungkas, sarta ditempatkeun dina kontéks panggero Laodikia pikeun tobat

jeung caketna panutupan mangsa rahmat.

Gorowok kalawan nyaring, ulah nahan diri, angkatkeun sora maneh siga tarompet, sarta béjakeun ka umat Kami palanggaran maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosana. Yesaya 58:1.

Yesaya, Yoel, Yohanes, jeung Petrus, sadayana ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu umat dina poé-poé panungtung, kitu deui Yermia anu nétélakeun iraha tarompét kudu ditiup.

Kieu timbalan PANGERAN, Maraneh kudu nangtung di jalan-jalan, tuluy tengetan, sarta taroskeun ngeunaan jalan-jalan baheula, di mana aya jalan anu hade, sarta leumpanglah dina eta; mangka maraneh bakal manggihan pangreureuhan pikeun jiwa maraneh. Tapi maranehna nyarita, “Kami moal leumpang dina eta.” Kitu deui Kami netepkeun pangawal-pangawal ka maraneh, pokna, “Dangukeun sora tarompet.” Tapi maranehna nyarita, “Kami moal ngadengekeun.” Yeremia 6:16, 17.

Tarompet dibunyikeun dina poé-poé panungtungan ieu dina 9/11, sarta hujan ahir ti dinya mimiti turun ka jalma-jalma anu milih jalan anu hadé sarta leumpang dina éta jalan. Dina mangsa éta malaikat tina Wahyu dalapan welas turun.

“Hujan ahir bakal turun ka umat Allah. Hiji malaikat anu kawasa bakal turun ti sawarga, sarta sakumna bumi bakal dicaangan ku kamulyaan anjeunna.” Review and Herald, 21 April 1891.

Nalika gedong-gedong ageung di New York diruntuhkeun dina 9/11, malaikat anu kawasa turun, sarta hujan panungtungan mimiti turun.

“Ayeuna sumping kecap yén kuring geus nyatakeun yén New York kudu disapu ku gelombang pasang? Ieu tacan kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, waktu kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, lanté demi lanté, ‘Kajadian-kajadian anu pohara pikapikasiauneun bakal lumangsung nalika Gusti nangtung pikeun ngageterkeun bumi kalawan dahsyat! Harita kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kalarapkeun.’ Sakabéh pasal ka dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa peringatan ngeunaan naon anu bakal tumiba ka bumi. Tapi kuring teu boga panyangra husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal yén kuring nyaho yén dina hiji mangsa gedong-gedong badag di dinya bakal diruntuhkeun ku pabalikan jeung pangabalikan tina kakawasaan Allah. Tina caang anu dipaparinkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji keuna tina kakawasaan-Na anu perkasa, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Kajadian-kajadian bakal lumangsung anu kagerianna teu bisa ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Dina 9/11 hujan ahir mimiti ngageremét minangka panaratas saméméh pancuran pinuhna dina hukum Minggu.

“Karya agung Injil moal dipungkas ku panyatakeun kakawasaan Allah anu leuwih kirang tibatan anu nandaan bubukana. Nubuat-nubuat anu kacumponan dina panyurahan hujan pangheulana dina bubuka Injil, baris deui kacumponan dina hujan panungtung dina panutupna. Ieu téh mangsa-mangsa ‘pangnyegerkeun’ anu ku rasul Petrus dipiharep ka hareup nalika

anjeunna nyarios: ‘Ku sabab éta, tobatlah maraneh sarta beubeunangan, supaya dosa-dosa maraneh dipupus, nalika mangsa-mangsa pangnyegerkeun datang ti payuneun Gusti; sarta Anjeunna bakal ngutus Yesus.’ Rasul-rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611, 612.

Kacumponan sampurna tina “jaman pangsageran” kajadian nalika anjeun masih hirup, sabab parentahna nyaéta “tarobat,” anu mustahil dipigawé lamun anjeun geus maot. “Jaman pangsageran” datang nalika “dosa-dosa” jiwa-jiwa nu hirup masih kénéh bisa “dipupus”. “Jaman pangsageran” mimiti dina 9/11, ku kituna nandaan awal pangadilan ka nu hirup. Pentekosta diulang deui dina panutupan dispensasi injil. Nalika “jaman pangsageran” sumping, kajadian-kajadian anu dilambangkeun dina Pentekosta mimiti diulang deui.

Kalayan kacida hayangna sim kuring ngarep-ngarep kana waktos nalika kajadian-kajadian dina poé Pentekosta bakal diulang deui kalawan kakawasaan anu leuwih agung batan dina waktos éta. Yohanes nyebut, ‘Kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, mawa kakawasaan anu gedé; sarta bumi jadi caang ku kamulyaanana.’ Tuluy, sakumaha dina mangsa Pentekosta, jalma-jalma bakal ngadéngé bebeneran diucapkeun ka maranéhna, unggal jalma dina basana sorangan.

“Allah tiasa ngahirupkeun deui kalayan kahirupan anyar unggal jiwa anu kalayan tulus hayang ngawula ka Mantenna, sarta tiasa nyabak biwir ku bara hirup anu dicokot tina altar, nepi ka éta biwir jadi lancar nyanggem pangpujian ka Mantenna. Rébuan sora bakal dieusi ku kakawasaan pikeun ngucapkeun bebeneran-bebeneran anu ajaib tina Pangandika Allah. Letah anu gagap bakal dileupaskeun, jeung anu giras bakal dijadikeun kuat pikeun mere kasaksian anu wani demi bebeneran. Muga Gusti nulungan umat-Na pikeun ngabersihan bait jiwa tina unggal kokotor, sarta pikeun ngajaga hubungan anu raket pisan jeung Mantenna, sangkan maranéhna tiasa jadi pamilon dina hujan panungtungan nalika éta dicurahkeun.” Review and Herald, 20 Juli 1886.

Urang bakal neraskeun dina artikel salajengna.

Geus malaikat anu nyarita jeung kuring sumping deui, tuluy ngahudangkeun kuring, kawas jelema anu dihudangkeun tina saréna. Saur anjeunna ka kuring, “Naon anu ku maneh katingali?” Jawab kuring, “Kuring geus nenjo, sarta tenjo, aya hiji kandil tina emas sakabéhna, jeung aya hiji mangkok dina luhurna; dina éta aya tujuh lampu, jeung tujuh pipa pikeun tujuh lampu anu aya dina luhurna éta. Jeung aya dua tangkal zaitun di gigirna, nu hiji di beulah katuhu mangkok éta, jeung nu hiji deui di beulah kénca.”

Ku kituna sim kuring ngawaler sarta nyarios ka malaikat anu nyarita jeung sim kuring, pokna, “Naon ieu sadayana, gusti?” Geus kitu malaikat anu nyarita jeung sim kuring ngawaler sarta nyarios ka sim kuring, “Naha maneh teu nyaho naon ieu?” Sarta sim kuring ngawaler, “Henteu, gusti.”

Tuluy anjeunna ngawaler sarta ngandika ka sim kuring, pokna, “Ieu pangandika PANGERAN ka Serubabel, saurna, ‘Lain ku kakawasaan, lain ku kakuatan, tapi ku Roh Kami,’ timbalan PANGERAN semesta alam.” Zechariah 4:1–6.